

Духътъ всичко може да направи, но ти какво можешъ да направишъ? Ще кажете: ами ти какво можешъ да направишъ? Ето какво мога азъ да направя. Най-първо ще взема пръстъ. Послѣ, ще я мачкамъ тѣй, както единъ грънчаръ мачка своята глина, отъ която прави грънци. Ако тази пръстъ има съзнание, ще каже: какво иска този човѣкъ отъ насъ? Защо ни разедини на толкова хиляди частици? Азъ мълча. Казвамъ: почакайте, донесете малко вода! Като туря вода между тѣзи частици, споя ги, направя отъ тѣхъ едно цѣло тѣло. Тѣзи частици сега ме питатъ: защо ни натъпка, защо направи отъ насъ единъ такъвъ буламачъ, та изгубихме своя индивидуаленъ животъ? — Не е ваша работа, ще чакате! Взема това тѣсто, туря го на едно колело. Казватъ: какво се движи тамъ тази ржка? — Не е ваша работа! Гледамъ, тия частици дигатъ шумъ: една излѣзе на вѣнъ, друга слѣдъ нея, казватъ: какъ, философия имаме ние! Азъ не искамъ да зная нищо отъ вашата философия! Е, ами послѣ какво ще ни правишъ. Взема ги, изнеса ги на слънце. Че защо? — Ще ви запозная съ слънцето. Чакайте още малко, печене ще има сега. Запаля своята пещъ, туря ги въ нея. Какво става сега съ насъ? Казвамъ: за да се подигне човѣкъ въ свѣта, най-първо трѣбва да го прѣсѣятъ, послѣ да му насипятъ вода, да го тѣпчатъ, да го турятъ на колелото, да го сушатъ на слънце, и най-послѣ да го пекатъ въ пещъта. Слѣдъ това казва: какво прѣдназначение имамъ? — Ще те туря на служба. Ще те направя една хубава ваза въ двореца на единъ князь. Той ще те постави на масата си и въ тебе ще тури едно